

A következőkben a szombathelyi szakmai konferenciáról számolunk be, ami didaktika, pedagógia, pszichológia és audio-vizuális oktatási szekciókban /ezeken belül is több alszekcióban/ folyt. Én a pszichológia szekció munkájában vettem részt, így az itt elhangzott legérdekesebb dolgozatokról szeretnék írni.

Az óvónőképzők hallgatói foglalkoztak a játékosságnak, a mesének az óvodásra tett hatásával, a családrajzok szerepével a kisgyermek megismerésében, állami gondozott testvérek normálistól eltérő iskolaérettségével, óvodások szexuális jellegű megnyilvánulásaival /ujjszopás, meztelenséggel kapcsolatos túlzott kíváncsiság/, a szexuális fejlődés születés utáni megindulásával, amelyet már az óvodában figyelemmel kell kísérni.

A tanítóképzősök dolgozatainak témái:

Nehezen nevelhető gyermek /2 óra alatt 5 agresszív megnyilatkozás/ pszichológiai vizsgálata. A humor és irónia megértésének életkori sajátosságai, illetve ennek összefüggése az intelligenciaszinttel. A humor nevelési eszköze tételének szükségessége. - Nem verbális kommunikáció: a metakommunikáció egyik csatornája a szemkontaktus. Az arckifejezéssel történő visszacsatolás biztosításának nagy szerepe a pedagógus munkájában. - A jó pedagógus személyiségtulajdonságai a tanulói elvárások tükrében: szakmai alaposság, szocialista világnézet, szeretetteljes magatartás, vidámság.

A tanárképző főiskolák küldöttei az előbbiekhöz hasonlóan széles skálájú anyagot dolgoztak fel. Pl: Bencsik János szegedi hallgató Piaget a formális gondolkodásról kifejtett elméletének műveleti strukturáiról írt. De elhangzott diákköri munka nevelőotthonban élő lányok pszichoszexuális érettségéről és e téren szerzett, általában negatív tapasztalataikról, napközisek szociometriai vizsgálatáról, a felvételi rendszer, a pályaalkalmasság és a hivatástudatra nevelés összefüggéseiről, az öröm pszichológiájáról, az iskolai

érzelmi nevelés hiányosságairól, a felsőtagozatosok örömléményéről, melyek legnagyobb részét iskolai életük során szerzik.

Speciális tárgyú ismertetések olvastak fel a gyógypedagógiai és a katonai főiskolák diákjai - többek között arról, hogy milyen feladatlapok alkalmazhatók normál tanulóknál és a patológiában, milyen jelentős a modellezés hatása értelmi fogyatékosok rajzainak térbeliségére, hányféle antiszociális cselekedetet hajtottak végre a tiszadobi gyermekvárosban élő fiúk /lopás, garázdaság, szemérem elleni vétség/, hogyan korrigálják hasonló gyermekek viselkedését természetes élethelyzetekben, milyen fogyatékos a kisegítő iskolások pályaorientációja, mennyire csökken zaj hatása mellett a pszichológiai teljesítőképesség, hogyan ismerhetjük meg a nehezen beilleszkedő katonák személyiségét.

Farkas Pál: Mese (tus)

"PÉDAGÓGUSNAK LENNI SOHA NEM JELENTHETI A BEFEJEZETTSÉG ÁLLAPOTÁT..."

Ezt a mondatot a fiatal tanítók, népművelők és könyvtárosok Jelentkezünk c. kiadványának a találkozó tiszteletére megjelent 24. számából idéztük.

Most ugyanennek a lapnak a hasábjairól ismerkedjünk meg a Szegedi Juhász Gyula TKF diákköreinek problémáival:

"Több éves tapasztalat igazolja, hogy a diákköri munka azokon a tanszékeken a legszinvonalasabb, ahol az előadások, szemináriumok és a diákköri munka egymásra épülő rendszert alkot. A szinvonalas tartalmi munka érdekében jó, ha a tudományos diákkör valamelyik kutatóintézettel tart kapcsolatot, pl a történelmi és demográfiai diákkör a Központi Statisztikai Hivatallal. A diákköri munka legnagyobb nehézsége a hallgatók túl nagy lekötöttsége. A koncentrált tevékenység a tavaszi szünetben folyik igazán. Fokozatosan megszűnik a diákkörök dolgozat-centrikussága. Számos példát lehetne felhozni arra, hogyan vesznek részt hátrányos helyzetű hallgatótársaik segítségével is, ezenkívül iskolai szakkörök munkájában, klubok patronálásában, az ismeretterjesztő mozgalomban. Az elszigeteltség feloldását szolgálják a társintézmények hasonló profilu diákköreivel való kapcsolat teremtése is. 1972 őszén került sor 4 főiskola történelem diákköreinek első találkozására Szegeden. Ennek célja a tapasztalatcsere, nem pedig a verseny. A közös nyári szakmai építőtábor, a közös folyóirat mind ezt a célt szolgálják.

Sokszor jelentős költségek merülnek fel a diákköri munkában: tapasztalatcsere utazások, szakmai kirándulások, előadók meghívása. Ezzel kapcsolatban a megoldást a diákkörök anyagi önállóságának biztosítása jelentené. A diákköri munka intézményen belüli elismerésére már eddig is voltak rendelkezések, pl: a Kiváló Tanárjelölt cím elnyerésének és a Népköztársadági

Ösztöndíj odaítélésének alapvető kritériuma a diákköri munka. Azonban az elismerés és a végzett munka koránt sincs egyensúlyban.

Egyes tanszékeken már gyakorlattá vált, hogy a diákkörösök a témájukkal azonos előadások látogatása alól felmentést kapnak. A tanulmányi osztály engedélyezi az évenkénti 1-2 hetes alkotói szabadságot is a legkiválóbbak számára. Jobban kell élni a félévi jegymegajánlással. Biztosítani kellene, hogy a munkahelyi pályázatok elbírálásában szerepet kapjon a diákköri tevékenység. Örvendetes tény az először 73-74-es tanévben bevezetett "Legeredményesebb Tudományos Diákkör" cím, és az ezzel járó 5000 Ft pénzjutalom adományozásának hagyománnyá válása."

Folytathatnánk még a szegediek cikkének, illetve az egész rendezvénysorozat ismertetését. Azonban ennyi is elég annak illusztrálására, hogy hogyan találkoztak a tanárjelöltek ez év májusában. Azt hiszem, mindezek felidézése nem volt káros, hiszen a jövő év elején kerül sor az egyetemek országos diákköri konferenciájára. És itt nem ártana felhasználni néhány szombathelyi tapasztalatot!

Biro Katalin

Farkas Pál: Illusztráció (tus)